Ἡ θρυλικὴ ὁδὸς 111 δὲν θὰ τελειώσῃ ποτέ; Ὁ κ. Πρωθυπουργός, ὁ ὁποῖος θὰ πρέπει ἀμέσως νὰ ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν ὁλοκλήρωσίν της, ἂς μὴ ἀφήσῃ νὰ χρονίσῃ περισσότερον τὸ θέμα.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Ἡ ἐπίσημος ἔναρξις λειτουργίας τῆς πλὰζ εἰς τὸ τέλος τῆς θερινῆς περιόδου ἀποτελεῖ εἰρωνείαν τοῦ Ε.Ο.Τ. ἔναντι τῶν Πατρῶν. Οἱ ἁρμόδιοι τοῦ Ὀργανισμοῦ δὲν ἐντρέπονται διὰ τὴν ὀλιγωρίαν των;

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ

Τοῦ κ. ΣΟΦΟΚΛΗ ΚΟΛΑΪΤΗ

Ὁ γνωστὸς Ἀθηναῖος συγγραφεὺς καὶ κριτικὸς κ. Πέτρος Χάρης, σὲ ἄρθρο του, ποὺ δημοσιεύθηκε πρὶν ἀπὸ μερικὲς μέρες, στὴν ἐφημερίδα τῶν Ἀθηνῶν «Ἐλευθερία», ἀσχολήθηκε μὲ τὴν ἵδρυσι τοῦ τρίτου Πανεπιστημίου.

Ἐπικαλούμενος ὁ κ. Χάρης τὰ πορίσματα τῆς «Ἐπιτροπῆς Παιδείας» τοῦ 1957, θεωρεῖ ἀναγκαῖαν καὶ ἐπείγουσαν τὴν ἵδρυσι τοῦ τρίτου Πανεπιστημίου στὴν χώρα μας. Παραθέτει μάλιστα καὶ ἀποσπάσματα τῶν πορισμάτων της, στὰ ὁποῖα, μεταξὺ ἄλλων, διαβάζουμε ὅτι δύο Πανεπιστήμια στὴν χώρα μας εἶναι λίγα. Στὶς χῶρες τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης ἀντιστοιχεῖ, κατὰ μέσον ὅρον, ἕνα Πανεπιστήμιο σὲ 2 ἑκατομμύρια κατοίκους. Πρᾶγμα, ποὺ ἀπορρέει ἀπὸ τὴν σχέσι πληθυσμοῦ καὶ Πανεπιστημίων τῶν χωρῶν της. (Στὴν Δυτικὴ Γερμανία ὑπάρχουν 20 Πανεπιστήμια σὲ πληθυσμὸ 50 ἑκατομμύρια κατοίκους. Ἡ Ἰταλία, μὲ τὸν ἴδιο περίπου πληθυσμό, ἔχει 25 Πανεπιστήμια. Ἡ Ὁλλανδία μὲ πληθυσμὸ 10 ἑκατομμύρια, ἔχει 5 Πανεπιστήμια. Τὸ Βέλγιο μὲ 7 ἑκατομ., διατηρεῖ 4 κλπ.).

«Ἡ ἵδρυσις τρίτου Πανεπιστημίου θὰ συμβάλῃ εἰς τὴν ἀνύψωσιν τοῦ πολιτισμοῦ τῆς χώρας μας. Εἰδικώτερον: α) Θὰ συντείνῃ εἰς τὴν προαγωγὴν τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεύνης καὶ θὰ πλουτίσῃ τὴν εἰς ἐργασίας ἐπιστημονικὴν παραγωγήν. β) Θὰ ἀποσυμφορήσῃ τὰ ἤδη ὑπάρχοντα Πανεπιστήμια ἀπὸ τοῦ πλεονάζοντος φόρτου τῶν φοιτητῶν καὶ θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν καλυτέραν κατάρτισιν τῶν νέων ἐπιστημόνων. Εἰς τὰ συγχρονισμένα Πανεπιστήμια ὄχι μόνον εἰς τὰς θετικάς, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς θεωρητικὰς ἐπιστήμας, ἡ ἀπὸ καθέδρας διδασκαλία δὲν θεωρεῖται πλέον ἀρκετὴ καὶ ἡ ἐκπαίδευσις τῶν φοιτητῶν γίνεται κυρίως διὰ φροντιστηρίων, ὅπου ἡ ἐπίδοσις εἶναι τόσον μεγαλυτέρα, ὅσον ὁ κύκλος τῶν σπουδαστῶν εἶναι μικρότερος. γ) Ἡ ἵδρυσις νέου Πανεπιστημίου θὰ ἐνισχύσῃ τὴν πνευματικὴν ζωὴν καὶ εἰς ἄλλην περιφέρειαν τῆς χώρας».

Ὁ κ. Χάρης συμμερίζεται ἀκόμη καὶ τὶς δυσκολίες, ποὺ παρουσιάζει ἡ ἵδρυσί του, ὅπως ἐκτίθενται στὰ πορίσματα τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐκτός, βέβαια, ἀπὸ τὸ ἐὰν ὑπάρχουν οἰκονομικὲς δυνατότητες, ποὺ εἶναι ἡ πρωταρχικὴ προϋπόθεσι, γιατὶ χωρὶς αὐτὴν κάθε συζήτηση καταντάει ἀνεδαφική. Προχωρεῖ, λοιπόν, καὶ σ' αὐτές. Ἡ δημιουργία ἑνὸς Πανεπιστημίου προϋποθέτει καὶ τὴν ὕπαρξι καταλλήλου διδακτικοῦ προσωπικοῦ γιὰ νὰ λειτουργήσῃ. Στὴν χώρα μας, ὅμως, ὑπάρχουν νέοι καὶ ἄξιοι ἐπιστήμονες γιὰ νὰ καταλάβουν τὶς ἕδρες ἑνὸς τρίτου Πανεπιστημίου; Ἡ «Ἐπιτροπὴ Παιδείας» παραδέχεται ὅτι ἡ ἐπάνδρωσις κάθε πανεπιστημιακῆς σχολῆς μὲ ἐπιστήμονες ἱκανοὺς ἀποτελεῖ γιὰ τὴν χώρα μας πρόβλημα δυσεπίλυτο. Γι' αὐτὸ προτείνει τὴν σταδιακὴ δημιουργία τῶν σχολῶν αὐτῶν καὶ τὴν ἔναρξι τῆς λειτουργίας τους ἀφοῦ διαπιστωθῇ ὅτι οἱ ἀναγκαῖες προϋποθέσεις ὑπάρχουν.

Μὲ τὸν κ. Χάρη θὰ διαφωνήσουμε, ὅμως, στὸ τέλος τοῦ ἄρθρου του, ποὺ γράφει, ὅτι τὸ αἴτημα γιὰ τὴν ἵδρυσι τρίτου Πανεπιστημίου ἱκανοποιήθηκε, ἀφοῦ ἄρχισε ἡ κατὰ στάδια δημιουργία τῶν σχολῶν του, μὲ τὴν Φιλοσοφικὴ Σχολὴ Ἰωαννίνων, ποὺ ἀποτελεῖ πιὰ πραγματικότητα. Γιατί ἡ Φιλοσοφικὴ Σχολὴ Ἰωαννίνων δὲν ἀποτελεῖ τμῆμα τοῦ ὑπὸ ἵδρυσι τρίτου Πανεπιστημίου, ἀλλὰ ὑπάγεται, ὅπως εἶναι γνωστό, στὸ Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης.

Τὸ τρίτο Πανεπιστήμιο, λοιπόν, σὰν αἴτημα δὲν ἱκανοποιήθηκε ἀκόμη, μιὰ καὶ δὲν ἄρχισε νὰ ἱδρύεται. Ἁπλῶς, ἀπεφασίσθη ἡ ἵδρυσί του στὴν Πάτρα ἐπισήμως, τόσον ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ σημερινοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ συμπολίτου μας κ. Γ. Παπανδρέου, ὅσον καὶ τοῦ ὑπουργοῦ ἀναπληρωτοῦ Συντονισμοῦ κ. Α. Παπανδρέου, ποὺ ἡ πόλι μας τὸν ἐτίμησε ὑπερμέτρως. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀλήθεια, ποὺ δὲν γνωρίζει, δυστυχῶς, ὁ κ. Χάρης ἢ ἐσκεμμένα ἀγνοεῖ, γιὰ νὰ δείξῃ, ὅτι ἐνδιαφέρεται γιὰ τὴν πνευματικὴ ἀνάπτυξη ὁλοκλήρου τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαρχίας! Καὶ ἡ ἀπόφασι τῆς Κυβερνήσεως νὰ ἱδρύσῃ τὸ τρίτο Πανεπιστήμιο στὴν Πάτρα, καὶ δίκαιη εἶναι καὶ λογική. Αὐτὸ ἔπρεπε νὰ ξέρῃ ὁ κ. Χάρης. Γιατὶ ἡ Πάτρα, ἡ τρίτη πόλι τῆς Ἑλλάδος, προσφέρεται καὶ ἀπὸ τὴν γεωγραφική της θέσι, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν πληθυσμιακή, τὴν οἰκονομική, τὴν πνευματικὴ καὶ κοινωνική της ἀνάπτυξι γιὰ τὴν ἵδρυσί του.

Ἐκεῖνο, βέβαια, ποὺ μᾶς ἀνησυχεῖ ἐμᾶς τοὺς Πατρινούς, εἶναι ὅτι δὲν βλέπουμε τὴν ἀπόφασι τῆς Κυβερνήσεως νὰ μετουσιώνεται σὲ πρᾶξι. Ὁ ὑπουργὸς ἀναπληρωτὴς Συντονισμοῦ κ. Ἀνδρέας Παπανδρέου καλὸ θὰ ἦταν νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν ἐκλογική του περιφέρεια καὶ νὰ μᾶς ἐνημερώσῃ γιὰ τὸ θέμα αὐτό, ὅπως καὶ γιὰ ὅλα τὰ ἄλλα, ποὺ περιμένουν τὴν ἐκδήλωσι τοῦ στοργικοῦ ἐνδιαφέροντος τῆς Κυβερνήσεως. Τὸ εἶχε, ἄλλως τε, ὑποσχεθῆ καὶ προεκλογικῶς ὅτι θὰ μᾶς ἐπισκέπτεται τακτικά.

ΣΟΦΟΚΛΗΣ ΚΟΛΑΪΤΗΣ

6—9—64 ΙΑ' ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΑΤΘΑΙΟΥ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ: Α' ΚΟΡΙΝΘ. (θ' 2—12)

«ΠΑΝΤΑ ΣΤΕΓΟΜΕΝ, ΙΝΑ ΜΗ ΕΓΚΟΠΗΝ ΤΙΝΑ ΔΩΜΕΝ ΤΩ ΕΥΑΓΓΕΛΙΩ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ»

Τοῦ αἰδεσ. κ. Γ. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ

Ἡ φράσις αὐτὴ εἶναι ἡ τελευταία τοῦ σημερινοῦ Ἀποστόλου. Εἶναι ὅμως ἡ σημαντικώτερη καὶ ἡ πλέον διδακτικὴ γι' αὐτὸ καὶ τὸ σημερινό μας ἄρθρο θὰ ἀσχοληθῇ μὲ τὸ περιεχόμενό της ποὺ θὰ μᾶς δώσῃ πολλὰ χρήσιμα διδάγματα. Πρῶτα - πρῶτα θὰ πρέπει νὰ θαυμάσουμε τὴν αὐτοθυσία τοῦ Παύλου καὶ τῶν ἄλλων Ἀποστόλων καὶ τὴν πλήρη ἀφοσίωσί τους, στὸ μεγάλο καὶ φωτεινὸ ἔργο ποὺ ἀνέλαβον. Αὐτοθυσία καὶ ἀφοσίωσι, ποὺ τοὺς ἔκανε νὰ ἐγκαταλείψουν τὰ πάντα καὶ νὰ δοθοῦν ὁλόψυχα στὴ φωτεινή τους ἀποστολή. Ποτὲ πλέον δὲν γύρισαν τὸ κεφάλι πίσω, οὔτε ἐσκέφτηκαν ποτὲ οἰκογένειες καὶ περιουσίες ἢ ἄλλες ὀμορφιὲς καὶ γλύκες τῆς ψεύτικης αὐτῆς ζωῆς. Ὅλα αὐτὰ τὰ ἐθεώρησαν «σκύβαλα», μπροστὰ στὸ Χριστὸ καὶ στὸ θέλημά Του. Ἐκτὸς ὅμως ἀπὸ αὐτὴν τὴν θαυμαστὴν ἄρνησιν τοῦ κόσμου, οἱ Ἀπόστολοι ἔδειξαν καὶ κάτι ἄλλο θαυμαστὸ ποὺ τοὺς ἀνέδειξε πραγματικὰ φωτεινοὺς καὶ μεγάλους: Ὑπέφεραν τὰ πάντα (στερήσεις, δοκιμασίες, βάσανα, κόπους, θλίψεις διωγμούς, μαρτύρια), ἀρκεῖ νὰ μὴ δημιουργοῦσαν κανένα πρόσκομμα στὸ ἔργο τοῦ Εὐαγγελίου. Αὐτὸ ἀκριβῶς σημαίνει ἡ ἐπὶ κεφαλῆς φράσις. «Πάντα στέγομεν, ἵνα μὴ ἐγκοπήν τινα δῶμεν τῷ Εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ». Ὅλα, λέγει, τὰ ὑπομένουμε καὶ τὰ ὑποφέρουμε, γιὰ νὰ μὴ δώσουμε καμμιὰ ἀφορμὴ εἰς βάρος τοῦ Εὐαγγελίου καὶ νὰ μὴ δημιουργήσουμε οὔτε τὸ παραμικρὸ πρόσκομμα στὸ ρεῦμα τῆς διαδόσεώς του.

Οἱ Ἀπόστολοι, ἔβλεπαν τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, σὰν ἕνα χαριτόβρυτον ποταμόν, ποὺ ἐπήγασε ἀπὸ τὸν Κύριον καὶ ἐξεχύθηκε τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς σ' ὅλον τὸν κόσμο. Μέσα σ' αὐτὸ τὸ θαῦμα τῆς θείας χάριτος, οἱ Ἀπόστολοι ἔνοιωθαν τὸ ἔργο τους ὡς ἑξῆς: Νὰ ἀνοίγουν αὐλάκια μέσα στὴ χερσωμένη κοινωνία, νὰ παραμερίζουν τὰ ἐμπόδια καὶ νὰ διευκολύνουν τὸ ρεῦμα. Ἀκριβῶς γι' αὐτὸ εἶχαν ἀφήσει τὰ πάντα καὶ δὲν εἶχαν μαζί τους παρὰ τὰ πνευματικὰ ἐργαλεῖα, ποὺ τοὺς ἦταν ἀπαραίτητα γιὰ τὸ ἔργον τοῦ Εὐαγγελίου. Καὶ δὲν βαρυγκομοῦσαν γιὰ ὅ,τι τοὺς συνέβαινε. Μετὰ χαρᾶς ἐδέχοντο τὰ βάσανα καὶ τοὺς πειρασμοὺς καὶ ὑπέμεναν τὰ πάντα, ἀρκεῖ νὰ διευκόλυναν τὸ ρεῦμα τῆς θείας χάριτος.

Ἀλλὰ τὶς ἴδιες ὑποχρεώσεις ἔχει καὶ ὁ κάθε πιστός, φίλοι ἀναγνῶσται. Κι' ἐμεῖς ἐπομένως θὰ πρέπει νὰ προσέξουμε στὸ κεφάλαιο αὐτό. Διότι, μιὰ καὶ μᾶς ἐκάλεσε ὁ Θεὸς καὶ μᾶς ἔταξε μέσα στὴν Ἐκκλησία του, μᾶς θέλει ἐργάτες του εὐσυνειδήτους, ποὺ νὰ δουλεύουμε μέσα στὴν ἀνθρώπινη κοινωνία μὲ τὰ ἐργαλεῖα τῆς χάριτός Του, γιὰ τὴν ἐπέκτασι τῆς ἀληθείας Του. Τώρα βέβαια εἶναι σωστό, ὅτι δὲν εἴμαστε ἐλεύθεροι ἀπὸ τὰ ἐγκόσμια, δὲν εἴμαστε συνειδητοὶ καὶ ἀφοσιωμένοι στρατιῶτες τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, γι' αὐτὸ καὶ δὲν ἀποδίδουμε πρὸς δόξαν τοῦ ὀνόματός Του καὶ πρὸς ἐπέκτασιν τῆς ἀληθείας Του μέσα στὸν κόσμο. Ἐμεῖς εἴμαστε ψευτοεργάτες, ποὺ θέλουμε κόπο νὰ κερδίσουμε τὴν αἰωνιότητα. Καὶ δὲν εἶναι μόνον αὐτό, ἀλλὰ πολλὲς φορὲς μὲ τὴ ζωὴ καὶ τὴ διαγωγή μας, γινόμαστε ἐμπόδιο στὸ Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ καὶ σκανδαλίζουμε τοὺς συνανθρώπους μας στὸ ἔργον τῆς σωτηρίας. Καὶ γίνονται ὅλα αὐτά, διότι εἴμαστε δεμένοι μὲ τὴν ἁμαρτία, εἴμαστε κολλημένοι ἐπάνω στὸ κακό. Δὲν ἀφήκαμε νὰ χυθῇ μέσα μας ὁ ποταμὸς τῆς θείας χάριτος, νὰ μᾶς ἐξαγνίσῃ καὶ νὰ μᾶς χαριτώσῃ. Γι' αὐτὸ καὶ ἀνάξιοι τῆς χάριτος εἴμαστε καὶ ἀνίκανοι γιὰ νὰ δοξάσουμε τὸ Θεὸ μὲ τὰ ἔργα μας.

Προτοῦ ὅμως κλείσουμε τὸ σύντομο αὐτὸ ἄρθρο, θὰ πρέπει νὰ ἰδοῦμε καὶ κάποιο ἄλλο λεπτὸ σημεῖο, ποὺ μᾶς ἐνδιαφέρει ἴσως ἀμεσώτερα. Θὰ πρέπει νὰ σκεφθοῦμε τὴν μεγάλη εὐθύνη ποὺ ἔχουμε μπροστὰ στὸ Θεό, διότι, ἀφ' ἑνὸς μὲν φαινόμαστε ἀνάξιοι τῆς ἀγάπης Του καὶ ἀφ' ἑτέρου γινόμαστε ἐμπόδιο γιὰ τὴ σωτηρία τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. Καὶ αὐτὸ συμβαίνει πάντοτε, ὅταν ἡ ζωὴ καὶ τὰ ἔργα μας δὲν εἶναι σύμφωνα μὲ τὸ θέλημα τοῦ Ἁγίου Θεοῦ. Πράγματι· σὲ κάθε τέτοια περίπτωσι, πρέπει νὰ ξέρουμε ὅτι στὸ βιβλίο τῆς ζωῆς μας καταχωρεῖται διπλῆ ἡ κόκκινη μολυβιὰ τῆς ἁμαρτίας: Ἡ μιὰ ποὺ δείχνει τὴν ἀχαριστία μας ἔναντι τῆς ἀπείρου ἀγάπης τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ ἄλλη, διότι μὲ τὴν κακία μας ἐμποδίζουμε τὴ θεία χάρι νὰ ἐπιδρᾷ σὲ ἄλλες ψυχὲς τὶς ὁποῖες ἐπηρεάζουμε καὶ σκανδαλίζουμε. Ἀλλὰ γιατὶ νὰ γινώμαστε τόσον ὑπεύθυνοι, ἐνῷ μποροῦμε νὰ κερδίσουμε τὰ πάντα; Καὶ δὲν εἶναι δύσκολο. Ἀρκεῖ νὰ προσέξουμε καὶ νὰ ἐφαρμόσουμε αὐτὸ ποὺ ἔκαναν οἱ Ἀπόστολοι: Δηλαδὴ νὰ ὑπομένουμε τὰ πάντα πρὸς δόξαν Θεοῦ καὶ νὰ μὴ γινόμαστε ἐμπόδιο τῆς θείας ἀληθείας Του.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΙΔΙΩΤΙΚΗΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ

Ο ΦΑΡΟΣ ΤΩΝ ΤΥΦΛΩΝ

Μεριμνᾶ διὰ τὴν ἐπαγγελματικὴν καὶ κοινωνικὴν ἀποκατάστασιν τῶν τυφλῶν τῆς πατρίδος μας

Τοῦ κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ.— Ἀξιόλογα ἐπιτεύγματα ἔχει νὰ παρουσιάσῃ ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία στὴν πατρίδα μας γύρω ἀπὸ τὴν πρόνοια τῶν τυφλῶν. Ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν, οἱ τυφλοί, ποὺ ἀποτελοῦν ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ πονεμένα κομμάτια τῆς κοινωνίας, ἐγένοντο ἀντικείμενον ἐνδιαφέροντος καὶ διὰ τῆς δημιουργίας ἀναλόγων ἱδρυμάτων, τοὺς παρέχονται μέσα μορφώσεως καὶ ἐπαγγελματικῆς ἀποκαταστάσεώς των.

Ἀπὸ τὰ ἱδρύματα αὐτὰ ἕνα εἶναι καὶ ὁ «Φάρος τῶν Τυφλῶν», ποὺ στεγάζεται σ' ἕνα κτιριακὸ συγκρότημα τῆς ὁδοῦ Δοϊράνης, δεξιᾷ τῆς λεωφόρου Συγγροῦ, πρὸς τὸ Δέλτα τοῦ Φαλήρου. Τὸ κτίριο, ποὺ φέρει τὴν ἐπιγραφὴν «Οἶκος Ἐργασίας καὶ Ἀναψυχῆς», εἶναι δωρεὰ τῆς Εὐγενίας Στ. Ἐμπειρίκου τὸ 1951, εἰς μνήμην τῶν Κων. Ν. Ἐμπειρίκου καὶ Περράκη Ν. Ἐμπειρίκου.

Ἐκτός, ὅμως, τῆς ἀνωτέρω εὐεργέτιδος, καὶ ἄλλοι, κατὰ διάφορον χρόνον, ὅπως τὸ 1955, εἰς μνήμην Στάθη Λάμψα, ἀνηγέρθη ἄλλο κτίριον καὶ οἱ Μιχ. Τσαμαδός, Θεόδ. Π. Πετρακόπουλος, Δημ. Σ. Κωνσταντίνου, ἡ Βασιλικὴ Πρόνοια καὶ ἡ Πριγκήπισσα Εὐγενία μὲ ἐράνους της, συνέβαλον γιὰ νὰ παρουσιάζεται σήμερα στὸ σύνολόν του σὰν ἕνα πλῆρες ἵδρυμα στὸ εἶδος καὶ στὴν ἀποστολήν του.

Πράγματι, μὲ τὰ ὑπάρχοντα ἐκεῖ ἐργαστήρια, ποὺ εἶναι τῶν σαρώθρων, βουρτσῶν, ὑφαντικῆς, τυπογραφείου, βιβλιοδετείου καὶ σχολῆς τυφλῶν τηλεφωνητῶν, παρέχεται μία ἐπαγγελματικὴ καὶ κοινωνικὴ ἀποκατάστασις κάθε τυφλοῦ ἀνδρὸς ἢ γυναικός, ποὺ καταφεύγει στὸ ἵδρυμα.

Οἱ ἐργαζόμενοι ἐκεῖ μέσα εἶναι ἀπὸ τὴν Διοίκησι Πρωτευούσης ἢ ἀπὸ ἐπαρχίες. Μετὰ ἀπὸ τὴν ἐργασία, ἀπὸ τὴν ὁποίαν καὶ ἀμείβονται, ὅπως προβλέπουν αἱ σχετικαὶ διατάξεις τῆς ἐργατικῆς νομοθεσίας, πηγαίνουν στὶς κατοικίες των. Ἐξαίρεσις γίνεται μόνον δι' ὅσες κοπέλλες ἀπὸ ἐπαρχία δὲν ἔχουν ἰδικὰ των σπίτια καὶ οἱ ὁποῖες, χάρις στὸ λειτουργοῦν οἰκοτροφεῖον, εὑρίσκουν τὴν οἰκογενειακὴ θαλπωρήν.

Τὰ προϊόντα ἐργασίας τοῦ ἱδρύματος εἶναι ἐκλεκτῆς ποιότητος καὶ δι' αὐτὸ διάφορες ὑπηρεσίες καὶ ἐπιχειρήσεις ἀναθέτουν τὶς παραγγελίες των σ' αὐτό. Μονάχα τὰ προϊόντα τοῦ τυπογραφείου, ποὺ εἶναι διάφορα βιβλία διὰ τοὺς ἰδίους τοὺς τυφλούς, δὲν διατίθενται ἀλλοῦ. Ταῦτα γίνονται ἀπὸ μία πινακίδα ἐκ ψευδαργύρου, πάνω στὴν ὁποίαν εἶναι γραμμένα γράμματα, ποὺ γράφει μία μηχανὴ μὲ πλῆκτρα, κατὰ τὸ σύστημα τῶν τυφλῶν Μπράϊγ. Τέτοια βιβλία εἶναι ὅλα τὰ σχολικὰ τοῦ δημοτικοῦ καὶ γυμνασιακῶν τάξεων διὰ τὰ σχολεῖα τοῦ Οἴκου Τυφλῶν Καλλιθέας, Σχολὴν Τυφλῶν Βορείου Ἑλλάδος (Θεσσαλονίκη) καὶ Κύπρου. Ἀκόμη ἐκτυποῦνται βιβλία ἐκκλησιαστικά, χρησιμοποιούμενα ἀπὸ τυφλοὺς ἱεροψάλτες, ποὺ ὁ ἀριθμός των εἶναι ἀρκετός.

Ὁ «Φάρος Τυφλῶν» διοικεῖται ἀπὸ διοικητικὸν συμβούλιον μὲ πρόεδρον τὴν κ. Λαυρία Πρωτοπαπαδάκη, δίδα Φανὴ Μαυρουδῆ ἀντιπρόεδρον, κυρίαν Λίναν Ρέστη γεν. γραμματέα καὶ ἄλλες, ποὺ τὸ ἐνδιαφέρον τους εἶναι ἐξαιρετικὰ θερμόν. Χάρις στὸ συμβούλιον καὶ τὸ ὑπαλληλικὸν προσωπικὸν ἀπὸ τοὺς κ. κ. Ζευγόλην, Καφάκην καὶ δίδα Ἔφη Ζωμανίδου, ὑπάρχει μία ψυχικὴ ἐπαφὴ ἀπαραίτητος διὰ τὴν ἐπαγγελματικὴν ἀποκατάστασιν καὶ καλὴν διαβίωσιν τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν, ποὺ ἡ μοῖρα τοὺς ἐστέρησε τῆς πιὸ σοβαρᾶς αἰσθήσεως.

Μὰ ἡ πρόνοια γιὰ τοὺς τυφλοὺς δὲν πρέπει νὰ εἶναι ἔργον τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας. Πρέπει καὶ διάφορες ἄλλες ὑπηρεσίες νὰ βοηθήσουν καὶ νὰ δημιουργήσουν εὐνοϊκὲς συνθῆκες γιὰ μιὰ καθολικὴ ἐπαγγελματικὴ καὶ κοινωνικὴ ἀποκατάστασιν, ὅπως γίνεται σ' ὅλες τὶς προωδευμένες χῶρες. Καμμιὰ δικαιολογία δὲν ὑπάρχει σήμερα νὰ ἀφήνεται ἕνας ἀριθμὸς ἀνθρώπων νὰ πένεται, γυρίζοντας στοὺς δρόμους καὶ ζητῶντας ἐλεημοσύνη, τὴ στιγμὴ ποὺ μπορεῖ νὰ κερδίζῃ μὲ τὴν ἐργασίαν του ὅλα τ' ἀπαραίτητα διὰ τὴν ζωήν.

Ὁ «Φάρος Τυφλῶν» ἔχει πολλὲς τέτοιες ἀποδείξεις, μεταξὺ τῶν ὁποίων 70 περίπου ὡς χειριστὰς τηλεφωνικοῦ πίνακος, εἰς διάφορες ἐπιχειρήσεις, μάλιστα δὲ 4 εἰς τὸ νοσηλευτικὸν ἵδρυμα τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου Στρατοῦ.

Πρὸς ἐνημέρωσιν τῶν τυφλῶν ἐκτυποῦται τὸ περιοδικὸν «Ὁ Φάρος τῶν Τυφλῶν», ποὺ κυκλοφορεῖ σ' ὅλα τὰ πρόσωπα αὐτά.

Ἐκτὸς τῶν ἐντύπων, λαμβάνονται καὶ διάφορα ἄλλα μέτρα διὰ τὸ ἀνέβασμα σὲ ψηλότερο πνευματικὸ ἢ ἐκπολιτιστικὸ ἐπίπεδο.

Ἀπὸ τὰ συγγενῆ ἱδρύματα εἶναι: Ὁ «Οἶκος Τυφλῶν Παίδων Καλλιθέας, ἡ Ἀγροτικὴ Σχολὴ Σεπολίων, Ἡ Στέγη Τυφλῶν Κορασίδων Ἀμαρουσίου, ἡ Στέγη Ἀποκαταστάσεως Τυφλῶν στοὺς Ἀμπελοκήπους, ἡ Ἑταιρεία Ἀντιλήψεως Τυφλῶν στὴν Πάτρα καὶ μερικὰ ἄλλα στὶς διάφορες πόλεις, ἀνεπαρκῆ ὅμως ν' ἀπαλύνουν τὸν πόνον καὶ ν' ἀνυψώσουν τοὺς τυφλοὺς ἀπὸ τὴν ταπείνωσιν, ποὺ τοὺς δημιουργεῖ τὸ σταμάτημα στοὺς δρόμους ἢ στὶς σκάλες τῶν ἐκκλησιῶν δι' ἐλεημοσύνην.

ΒΑΣ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΑΣΤΥΦΙΛΙΑ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Τοῦ κ. ΔΗΜ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΑ
Πτυχιούχου Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς

Αἱ συνεχεῖς μετατοπίσεις τοῦ πληθυσμοῦ τῆς ὑπαίθρου, κατὰ τὰ τελευταῖα δέκα ἔτη, πρὸς τὰς μεγάλας πόλεις τῆς χώρας, ἐπέδρασαν ἀνασταλτικῶς εἰς τὴν πραγματοποιουμένην πρόοδον καὶ ἀνάπτυξιν τῆς Οἰκονομίας μας. Ἐκ τῶν μετατοπίσεων τούτων προέκυψαν, σὺν τῷ χρόνῳ, προβλήματα οἰκονομικο - κοινωνικά, ὡς καὶ διοικητικὰ τοιαῦτα, μὲ δυσμενεῖς ἐπιπτώσεις διὰ τὸ οἰκονομικὸν μέλλον τῆς χώρας.

Βασικὴ αἰτία τῶν ἀνωτέρω πληθυσμιακῶν μετατοπίσεων εἶναι, ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς ὑπαίθρου καὶ δὴ τῶν ἀπομεμακρυσμένων γεωργικῶν καὶ ὀρεινῶν περιοχῶν, ἀντιμετωπίζουν συνήθως τὴν ἔλλειψιν τῶν κυριωτέρων εἰδῶν διατροφῆς, τῶν συγκοινωνιακῶν μέσων, τοῦ ἠλεκτροφωτισμοῦ, τῆς ὑγειονομικῆς περιθάλψεως καὶ οἱ ὁποῖοι εἶναι σχεδὸν ἀπομονωμένοι ἐκ τοῦ ὑπολοίπου κόσμου μὲ τὰς συγχρόνους ἐξελίξεις καὶ τὰ ποικιλώνυμα μέσα τῆς τεχνικῆς προόδου. Εἰς τὰς περιοχὰς αὐτὰς δεσπόζει ὁ χαμηλὸς βαθμὸς ἐκχρηματισμοῦ καὶ ἡ αὐτοκατανάλωσις, τὸ δὲ οἰκονομικὸν κύκλωμα διακόπτεται καὶ οἱ κάτοικοι δὲν ἀπολαμβάνουν τὸν ἐξ ἴσου καταμερισμὸν τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος.

Ὁ πληθυσμὸς τῶν μεγάλων ἀστικῶν κέντρων, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸν ἀγροτικόν, εὑρίσκεται ἀναμφισβητήτως εἰς πλεονεκτικωτέραν θέσιν μὲ τὰς συγχρόνους ἀνέσεις, τὴν πλουσίως παρεχομένην μόρφωσιν, τὴν ποικιλίαν τῶν ἀγαθῶν καὶ τὸ πλῆθος τῶν εὐκαιριῶν ψυχαγωγίας καὶ ἀναψυχῆς, αἱ ὁποῖαι τοῦ παρέχονται.

Πρὸ τῶν ἀντιξόων συνθηκῶν τῆς ζωῆς τῆς ὑπαίθρου καὶ τῆς ἰσχυρᾶς ἕλξεως, τὴν ὁποίαν ἀσκεῖ ἡ ζωὴ τῆς μεγαλουπόλεως, οἱ κάτοικοι τῶν πτωχοτέρων περιοχῶν ἐγκαταλείπουν βαθμιαίως τὸν τόπον των, τὰς οἰκογενείας των καὶ ἐγκαθίστανται μονίμως πλέον εἰς τὰς πόλεις, εἰς ἀναζήτησιν καλυτέρας τύχης. Τοιουτοτρόπως, μένουν ἀκαλλιέργητοι τεράστιαι ἐκτάσεις, ἐπὶ ζημίᾳ τῆς Οἰκονομίας, ἐνῷ ἄλλαι καλλιεργοῦνται πλημμελῶς, μὲ ἀποτέλεσμα τὰς χαμηλὰς στρεμματικὰς ἀποδόσεις καὶ τὴν μειωμένην συμβολὴν τοῦ εἰσοδήματος τῆς πρωτογενοῦς παραγωγῆς εἰς τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα.

Ἡ ἀστυφιλία, ἐξελισσομένη εἰς ὑψηλὰ ἐπίπεδα, ἐπιφέρει ἀναστατώσεις εἰς τὴν οἰκονομικὴν καὶ κοινωνικὴν ζωὴν τοῦ Ἔθνους. Ποικίλαι εἶναι αἱ συνέπειαι μιᾶς τοιαύτης δημογραφικῆς ἐξελίξεως, ὡς ὁ πολυεπαγγελματισμός, ὁ ὁποῖος εἶναι μία ἀπὸ τὰς χειροτέρας ἴσως μορφὰς τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς μιᾶς πόλεως, ἡ ὁλονὲν διεύρυνσις τοῦ ἐλλείμματος τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἰσοζυγίου, ἡ ὁποία προέρχεται ἐκ τῆς αὐξήσεως τῶν εἰσαγωγῶν, λόγῳ τῆς ηὐξημένης ζητήσεως εἰς ἀγαθὰ πολυτελείας καὶ τῆς μειώσεως τῶν ἐξαγωγῶν εἰς γεωργικὰ κυρίως προϊόντα, ἡ ὑποαπασχόλησις καὶ ἡ ἀνεργία, ἡ ὁποία εἰς τοιαύτας περιπτώσεις λαμβάνει ἀνησυχητικὰς διαστάσεις, μὲ ἀποτέλεσμα τὴν μεγάλην προσφορὰν ἐργατικῶν χειρῶν καὶ τὴν ἐξ αὐτῆς διατήρησιν εἰς χαμηλὸν ἐπίπεδον τοῦ ὕψους τῶν μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων, ἐπὶ ζημίᾳ τοῦ συνόλου τῶν ἐργαζομένων.

Ἄλλως τε, ἡ δημιουργία πολυπλόκων προβλημάτων Κοινωνικῆς Προνοίας, Ἐκπαιδεύσεως, Στέγης κλπ. εἶναι κάτι τὸ σύνηθες, ἡ ἀντιμετώπισις τῶν ὁποίων ἀπαιτεῖ λίαν ηὐξημένας δαπάνας εἰς βάρος τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ἡ ἁλματώδης αὔξησις τοῦ πληθυσμοῦ τῆς περιοχῆς Πρωτευούσης, κατὰ τὸν τελευταῖον καιρόν, καὶ ἡ τεραστία ἐπέκτασίς της, ὀφείλονται εἰς τὸ ὅτι ὁ κυρίως ὄγκος τῶν μετατοπισθέντων κατοίκων ἐκ τῶν μικροτέρων πόλεων καὶ ἐκ τῆς ὑπαίθρου, ἐγκατεστάθη μονίμως εἰς τὴν περιοχὴν αὐτήν. Τοιουτοτρόπως ἐξηγεῖται καὶ ὁ καλπάζων οἰκοδομικὸς ὀργασμὸς τῶν τελευταίων ἐτῶν διὰ τὴν ἐξασφάλισιν στέγης, οὐχὶ μόνον εἰς Ἀθήνας καὶ Πειραιᾶ, ἀλλὰ καὶ εἰς μικροτέρας πόλεις τῆς Ἑλλάδος.

Διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ ἀποκέντρωσις καὶ νὰ ἐκλείψῃ βαθμιαίως τὸ τόσον ἐπιζήμιον φαινόμενον τῆς ἀστυφιλίας, ἐπιβάλλεται νὰ ἐπιδειχθῇ μεγαλύτερον καὶ οὐσιαστικώτερον ἐνδιαφέρον πρὸς τὸν κόσμον τῆς ὑπαίθρου καὶ νὰ καταβληθοῦν τεράστιαι προσπάθειαι ἐκ μέρους τῶν ὑπευθύνων κρατικῶν ὑπηρεσιῶν. Βεβαίως, τοιαῦτα σημεῖα εὐεργετικὰ διὰ τὴν Ἑλληνικὴν ὕπαιθρον ἔχουν δείξει κατὰ καιροὺς αἱ ἑκάστοτε Κυβερνήσεις. Ὅμως, τὸ πρόβλημα σήμερον παραμένει τὸ ἴδιον.

Μία παντοειδὴς ἐνίσχυσις, ἰδιαιτέρως τῶν ἀπομεμακρυσμένων περιοχῶν, δι' ἔργων κοινωνικῶν, ὁδοποιΐας, παροχῆς ἠλεκτρικοῦ ρεύματος, ἐκσυγχρονισμένης καλλιεργείας τοῦ ἐδάφους, ἀναλόγου πιστωτικῆς πολιτικῆς καὶ λήψεως μέτρων πρὸς διοχέτευσιν τῶν προϊόντων εἰς τοὺς τόπους καταναλώσεως ἄνευ τῆς μεσολαβήσεως τρίτων, θεωρεῖται ἀπαραίτητος καὶ ἐπιβεβλημένη. Τοῦτο δὲ θὰ συνέβαλλε σπουδαίως εἰς τὴν ἀνακατανομὴν τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος, πρὸς τὸ συμφέρον κυρίως τοῦ Ἔθνους.

ΔΙ' ΕΡΕΥΝΑΝ ΤΟΥ ΚΟΣΜΙΚΟΥ ΧΩΡΟΥ

Ὁλόκληρον ἐπιστημονικὸν ἐργαστήριον εἰς τὸ διάστημα

ΖΥΓΙΖΕΙ 1)2 ΤΟΝΝΟΝ ΚΑΙ ΕΧΕΙ ΕΚΑΤΟΝ ΧΙΛΙΑΔΑΣ ΕΞΑΡΤΗΜΑΤΑ

ΑΚΡΩΤΗΡΙΟΝ ΚΕΝΝΕΝΤΥ, 5.— «Ὁλόκληρον ἐπιστημονικὸν ἐργαστήριον θὰ ἐκτοξεύσουν αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι εἰς τροχιὰν πέριξ τῆς γῆς. Διὰ τῆς ἐκτοξεύσεως αὐτῆς θὰ ἀρχίσῃ νέα ἐποχὴ εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ἐξερεύνησιν τοῦ Διαστήματος ὑπὸ τεχνητῶν δορυφόρων. Τὸ νέον διαστημικὸν ὄχημα, ποὺ ζυγίζει ἥμισυ τόννον καὶ ἐβαπτίσθη «Τροχιακὸν Γεωφυσικὸν Παρατηρητήριον», (ΤΓΠ) θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ διεξαγάγῃ συγχρόνως εἴκοσιν ἐπιστημονικὰ πειράματα.

Ἀποτελουμένη ἀπὸ 100.000 καὶ ἄνω διαφορετικὰ ἐξαρτήματα, ἡ νέα διαστημοσυσκευὴ εἶναι ἡ καλυτέρα καὶ περιπλοκωτέρα, ποὺ κατεσκευάσθη ποτὲ εἰς Ἡνωμένας Πολιτείας. Τὴν συσκευὴν θὰ τοποθετήσῃ εἰς τροχιὰν ἑνδεκαόροφος πύραυλος τύπου «Ἄτλας - Αἰτζίνα» ἀπὸ τὴν ἐνταῦθα βάσιν ἐκτοξεύσεως πυραύλων. Ἡ τροχιὰ τοῦ ΤΓΠ θὰ εἶναι λίαν ἐλλειπτική, κυμαινομένη μεταξὺ 272 καὶ 147.200 χιλιομέτρων πέριξ τῆς γῆς. Δι' ἑκάστην περιστροφὴν θὰ ἀπαιτοῦνται περὶ τὰς 63 ὧραι.

Εἰς ἀνακοίνωσιν, ἐκδοθεῖσαν ὑπὸ τῆς Ἀμερικανικῆς Ὑπηρεσίας Ἀεροναυτικῆς καὶ Διαστήματος (ΝΑΣΑ), ἀναφέρεται ὅτι τὸ ΤΓΠ θὰ εἶναι μοναδικὸν ὄχι μόνον ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῆς συγχρόνου διεξαγωγῆς εἴκοσι πειραμάτων ἢ παρατηρήσεων, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ὅτι θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ συγκεντρώνῃ πληροφορίας ἐπὶ ὅλων τῶν διαστημικῶν φαινομένων, τὰ ὁποῖα ἀπετέλουν ἄλλοτε ἀντικείμενον παρατηρήσεως ὑπὸ τῶν τεχνητῶν δορυφόρων τοῦ τύπου «Ἐξερευνητής», κεχωρισμένως. Καὶ τὸ σπουδαιότερον, τὸ ΤΓΠ θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ προβαίνῃ εἰς συσχετισμὸν τῶν διαφορετικῶν φαινομένων, τὰ ὁποῖα θὰ παρατηρῇ. Οὕτω, διὰ πρώτην φοράν, θὰ δοθῇ εἰς τοὺς ἐπιστήμονας μία συνοπτικὴ εἰκόνα τοῦ τί συμβαίνει εἰς τὸ Διάστημα, τόσον πλησίον τῆς γῆς, ὅσον καὶ εἰς τὸν διαπλανητικὸν χῶρον.

Τὸ ΤΓΠ θὰ μεταδίδῃ τὰς ὑπ' αὐτοῦ συγκεντρουμένας πληροφορίας πρὸς τοὺς ἐπιγείους σταθμοὺς παρακολουθήσεως μὲ ρυθμοὺς 64.000 στοιχείων κατὰ δευτερόλεπτον, μὲ ταχύτητα δηλαδὴ ἱκανὴν νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν πλήρωσιν τριῶν μεγάλων τόμων ἐντὸς λεπτοῦ. Ταχύτατοι ἠλεκτρονικοὶ ἐγκέφαλοι θὰ καταχωροῦν καὶ «μεταφράζουν» τὰ στοιχεῖα αὐτὰ χάριν τῶν ἐπιστημόνων, οἱ ὁποῖοι ἐν συνεχείᾳ θὰ προβαίνουν εἰς τὴν ἀξιολόγησίν των. Ἐξ ἄλλου, ὁ ΤΓΠ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀντιδρᾷ καὶ νὰ ἐκτελῇ 254 διαφορετικὰς ἐντολάς, διαβιβαζομένας μέσῳ ἀσυρμάτου.

Τὰ πειράματα καὶ αἱ παρατηρήσεις, τὰς ὁποίας θὰ διεξαγάγῃ τὸ ΤΓΠ καλύπτουν πλεῖστα ὅσα θέματα. Μεταξὺ αὐτῶν συγκαταλέγονται αἱ κοσμικαὶ ἀκτῖνες ἀπὸ τὸν ἥλιον, τὰ ραδιοκύματα ποὺ προέρχονται ἀπὸ τὰ ἄστρα, ὁ ἐπιλεγόμενος ἡλιακὸς «ἄνεμος», αἱ ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἐκπεμπόμεναι ὑπέρυθροι ἀκτῖνες καὶ ἀκτῖνες Χ, οἱ μικρομετεωρῖται, τὰ διαπλανητικὰ μαγνητικὰ πεδία, ἡ σύνθεσις τῆς ἀτμοσφαίρας καὶ τῆς ἰονοσφαίρας, τὸ μαγνητικὸν πεδίον τῆς γῆς καὶ αἱ ραδιενεργοὶ ζῶναι Βὰν Ἄλλεν.

Μὲ τὰς διαφόρους κεραίας του καὶ τὰ ἄλλα προεξέχοντα ἐξαρτήματα, τὸ ΤΓΠ θὰ ἔχῃ μῆκος 18 μέτρων καὶ πλάτος 15. Τὸ κύριον σῶμα τῆς νέας διαστημοσυσκευῆς εἶναι τετράγωνον, ἔχει δηλαδὴ σχῆμα μεγάλου κουτιοῦ ἀπὸ σπίρτα. Τὸ κύριον αὐτὸ σῶμα στεγάζει τὰ περισσότερα τῶν ὀργάνων τῶν ἀπαιτουμένων διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῶν πειραμάτων τοῦ ΤΓΠ, ὡς ἐπίσης τὴν ἠλεκτρικὴν γεννήτριαν, τὸν μηχανισμὸν σταθεροποιήσεως, τὸ τηλέμετρον καὶ τὸν μηχανισμὸν ὑποδοχῆς καὶ ἐκτελέσεως διαταγῶν.

Τὸ ΤΓΠ, ποὺ θὰ ἐκτοξευθῇ ἐντὸς τῶν ἡμερῶν, ἀποτελεῖ τὸ πρῶτον σειρᾶς ἑπτὰ ἀναλόγων διαστημοσυσκευῶν, αἱ ὁποῖαι,

—ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΓΑΛΛΟΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΤΡΑΓΩΔΙΕΣ

Τῆς κ. ΤΟΥΛΑΣ ΜΑΝΙΑΚΗ

«...Σὰν οἱ ἄνθρωποι σμίγουν στοῦ θεάτρου τὸ μεγάλο σκολειὸ κι' οἱ ἐχθροὶ εἶναι τὸ ἴδιο δακρυσμένοι ἀπ' τὴν ὀμορφιὰ ποὺ τοὺς μαγεύει, τὸ μῖσος τους φεύγει πιά».

Βαθειὰ ἀναγνωρίστηκε τοῦτο στὴν ἀρχαία Ἑλλάδα, συστηματικὰ τροφοδοτήθηκε κι' οἱ τραγωδίες πολύτιμες περγαμηνές, πῆραν ξάπλωσης τὸ δρόμο, γιὰ νὰ δώσουν ἱερὸ ρῖγος σ' Εὐρώπη καὶ Ἀσία μὲ τὴν ἀναλλοίωτη καὶ ὑπέροχη ψυχολογία του σὲ ἁρμονίας γλῶσσα.

Ἡ ἀρχαιότητα δὲν εἶχε ἀγνοηθῆ στὴ Μεσαιωνικὴ Γαλλία, οὔτε ὁ Ἀριστοτέλης καὶ οἱ ἰδέες του γύρω ἀπ' τὴν ἠθική. Χρειάστηκε, πάντως, ἡ Ἀναγέννηση μὲ τὸ νέο ρυθμό της, κοσμοπολίτικη κι' ἀρχαιολάτρισσα, γιὰ νὰ ξανακοιταχτῇ ἡ τραγωδία μὲ νέο μάτι. Τώρα ἡ ἐπιστροφὴ στ' Ἀρχαῖο Ἑλληνικὸ Πνεῦμα, γενικώτερα, χρωστιέται στὴ δίψα γιὰ τὴν γνήσια σοφία του καὶ τὴν θαυμάσια πλαστικὴ ὀμορφιά του.

Δὲν πέτυχαν οἱ πρῶτες ἀπομιμήσεις τραγικοῦ θεάτρου. Ὁ Ζουτὲλ στὴν «Κλεοπάτρα» ἔχει ὕφος λυρικὸ κι' εἶναι γιὰ διάβασμα μονάχα. Χειροκροτήθηκε σὰν ξεκίνημα, ἀλλὰ ἡ συνέχεια ἦταν κάτω ἀπὸ τὸ μέτριο. Φλύαρα πεντάπρακτα μὲ μελέτες ἀρχαιότητας (ὁ θάνατος τοῦ Ἀλεξάνδρου) ἢ λυρισμὸς δίχως δράση (Ἱππόλυτος).

Ἀξιόλογη μόνο ἡ προσπάθεια ἐφαρμογῆς στὴν τραγωδία τῆς Ἀριστοτελικῆς ἀρχῆς: μιὰ μόνον περιπέτεια, ποὺ νὰ ξετυλίγεται σ' ἕνα τόπο καὶ σὲ μιὰ μέρα. Κάθε τι τὸ βίαιο, φόνοι, μονομαχίες, δὲν φαίνονται στὴ σκηνή, ἀλλὰ τὸ μαθαίνουν οἱ θεατὲς ἀπὸ τοὺς ἥρωες σὲ στιχομυθίες, ξομολογήματα κλπ., ἐνῷ ὁ χορὸς πλαισιώνει καὶ θρηνοκοπάει γιὰ τὰ δεινὰ τῶν θνητῶν.

Δὲν βρέθηκε κἂν θέατρο κατάλληλο γιὰ τὶς σὲ νηπιακὴ κατάσταση μακρόσυρτες πρῶτες τραγωδίες: τὸ θρησκευτικὸ θέατρο ἔκανε ἀκόμη πιέννες στὴν μοναδικὴ σάλα τοῦ Παρισιοῦ, τὸ «Ὀτὲλ ντὲ Μπουργκόν».

Στὸ 17ο αἰῶνα ξανανεβάζεται ἡ τραγωδία πρῶτα στὶς Βερσαλλίες γιὰ τὸ Βασιλιᾶ - Ἥλιο, ὕστερα στὸ θέατρο. Τὸ κοινὸ θὰ κατακτηθῇ καὶ κατακτιέται ἀπὸ δύο μορφὲς τραγῳδιῶν: Τὸν Κορνέλι καὶ τὸν Ρασίν.

Ἡ τραγωδία θέλει, πάνω ἀπ' ὅλα, νὰ διδάξῃ τὸ κοινό, νὰ εἶναι θέαμα - μάθημα. Ὄχι ἡ Τέχνη γιὰ τὴν Τέχνη. Θέλει τὴν ἁρμονία, ἀρετὴ παράδοσης καὶ τὴ Τέχνη μὲ τοὺς κανόνες της.

Ποιὸς πῆρε Ἑλληνικὴ τραγωδία γιὰ θέμα; Ὁ Ρασίν, ὁ ἀνθρώπινος Ρακίνας. Ὁ Κορνέγι διάλεξε ἱστορικὰ καὶ δυναμικὰ θέματα.

Ὁ Ρασὶν ἔκανε τὸ γνωστὸ Παρίσι νὰ χύνῃ δάκρυα μὲ τὸ κορύφωμα τῆς ψυχικῆς δυστυχίας. Γράφει στὸν πρόλογο τῆς Ἀνδρομάχης: Ὁ Ἀριστοτέλης πολὺ μακρυὰ ἀπὸ τοῦ νὰ μᾶς ζητᾶν τέλειους ἥρωες, θέλει τὰ τραγικὰ πρόσωπα νὰ μὴν εἶναι οὔτε τέλεια καλά, οὔτε τέλεια κακά. Οὔτε γιὰ τὸ μῖσος, οὔτε γιὰ τὴ μεγάλη συμπόνοια.

Οὐσιαστικὰ ὁ Ρασὶν εἶναι βασισμένος στὴ λογικὴ καὶ λογικὴ σημαίνει νὰ παρουσιάσῃ τὴ ζωὴ καὶ στὴ ζωὴ ὑπάρχει πάλη ἀνάμεσα στὸ πάθος καὶ τὸ καθῆκον. Ἡ Ἑλληνικὴ τραγωδία μποροῦσε νὰ τοῦ δώσῃ τέτοιο κλῖμα, μόνο ποὺ ἡ πλοκὴ πῆρε φυσικὰ τὴ σφραγῖδα του: νεαροὺς γκαλὰν ὅπως στὴν Αὐλή, γλῶσσα κλασσική, περισσότερο κυνήγι τῆς μοίρας καὶ λιγώτερη καταδίκη τοῦ παράφορου, ἀπελπισμένου κορμιοῦ ἀπ' τὸν θεατή.

Στὴν «Ἀνδρομάχη» ἡ Ἰλιάδα τοὔδωσε τὴ φυσιογνωμία τῆς συζύγου καὶ μητέρας, οἱ «Τρωαδίτισσες» τοῦ Σενέκα τὴν ἀπελπισία της, ὁ Εὐριπίδης μιὰ Ἀνδρομάχη νὰ τρέμῃ γιὰ τὸ παιδί της, ποὺ ἔχει μὲ τὸν Πύρρο, ἐνῷ ἡ νόμιμη γυναίκα του Ἑρμιόνη τὴ ζηλεύει ἀφάνταστα. Ὁ Ρασὶν ἔφτιαξε μιὰ ἰδανικὴ ἡρωΐδα, πιστὴ στὴ μνήμη τοῦ πεθαμένου της Ἕκτορα καὶ στοργικὴ μητέρα τοῦ γυιοῦ τους. Γιὰ νὰ σώσῃ τὸ παιδί, ἀναγκάζεται νὰ δεχτῇ τὸ γάμο μὲ τὸν Πύρρο, ἀποφασισμένη νὰ αὐτοκτονήσῃ μετά. Ἡ Ἑρμιόνη, ἐδῶ μνηστὴ τοῦ βασιλιᾶ, τυφλωμένη ἀπὸ ζήλεια, ἐκμεταλλεύεται τὴν ἀγάπη γι' αὐτὴν τοῦ Ὀρέστη καὶ τὸν σπρώχνει νὰ σκοτώσῃ τὸν Πύρρο. Ἡ τρέλλα θὰ τιμωρήσῃ τὸ παλληκάρι, ἡ αὐτοκτονία τὴν ἔξαλλη ἐρωτευμένη.

Στὴν «Ἰφιγένεια» οἱ γνωστὲς φάσεις ὑπάρχουν καὶ ἐδῶ. Ὅμως, ὁ Ρασὶν παίρνει καὶ ἀφήνει κιόλας. Ὁ Ἀχιλλέας εἶναι ἕνας τρυφερὸς ἐρωτευμένος, ποὺ ἀπειλεῖ νὰ τὰ βάλῃ μ' ὅλους γιὰ χάρι τῆς Ἰφιγένειας. Τέλος, ὑπάρχει ἡ Ἐριφύλη καὶ προδίνει τῆς Ἰφιγένειας τὴ φυγή, γιὰ νὰ πέσῃ ἡ ἴδια στοῦ μάντη τοὺς χρησμοὺς ποὺ ὁρίζει αὐτὴ γιὰ τὸ πιὸ κατάλληλο θῦμα στὸ βωμό.

Κι' ἡ τρίτη τραγωδία, ἡ πολύπαθη «Φαίδρα». Ὁ θεατὴς σχεδὸν τὴ συγχωρεῖ: Τὸ πάθος της τὸ φανερώνει, ὅταν μαθεύεται ὁ θάνατος τοῦ ἄντρα της Θησέα, ἀλλοιῶς τὸ κρύβει στὰ τρίσβαθα τῆς ταλαίπωρης ψυχῆς της. Κι' ἀκόμη ἡ τροφός της, ἀνακάλυψη τοῦ Ρασίν, μὲ τὸ νέο της, ὅτι ὁ σεμνὸς Ἱππόλυτος ἀγαπάει ἄλλη, τὴν κάνει ξέφρενη νὰ ξεστομίσῃ τὴ βαρειὰ κατηγορία στὸν Θησέα.

Ἀπελπισμένα δράματα, ποὺ συχνὰ ξεκρίνουμε γύρω μας ἢ φυσοῦν στὶς καρδιές μας. Ἡ στιγμή, ὁ χρόνος εἶναι ἄχρηστοι ἐδῶ καὶ καταλαβαίνει κανεὶς γιατὶ οἱ τρεῖς ἀρχές, διάρκεια, τόπος, πλοκή, εἶχαν σημασία. Ἡ τρα-

—ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΘΕΟΛΟΓΙΚΑΙ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΤΟ Ε' ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ "ΕΦΕΣΟΣ,,

Τοῦ κ. ΣΤΑΥΡΟΥ ΣΕΡΕΤΗ, καθηγητοῦ

Στὴν Ἁγία Παρασκευὴ Ἀθηνῶν συνῆλθε τὸ Ε' Θεολογικὸ Συνέδριο «Ἔφεσο». Σύνεδροι ὀρθόδοξοι θεολόγοι ἀπὸ ὅλα τὰ διαμερίσματα τῆς ἑλληνικῆς ἐπικρατείας καὶ ἀπὸ διάφορες ὀρθόδοξες χριστιανικὲς κινήσεις τοῦ ἐξωτερικοῦ. Θέμα: «Ἡ Ἁγία Γραφή, λόγος Θεοῦ».

Μὲ λειτουργία ἄρχισαν οἱ ἐργασίες. Κατάστικτο ἀπὸ λατρευτικὲς εὐκαιρίες τὸ πρόγραμμά του. Συγκινητικὲς οἱ στιγμὲς τῆς προσευχῆς ὑπὲρ «τῶν ταλαιπωρουμένων, δεινῶς χειμαζομένων καὶ σκληρῶς διωκομένων Κωνσταντινουπολιτῶν» καὶ τῆς ἱκεσίας νὰ δεχθῇ ὁ Ἄναρχος τὶς ἐκ βάθους «ὡς δίκην καπνοῦ, ἀναπεμπομένας κραυγὰς τοῦ ταλαιπωρουμένου λαοῦ τῆς Κύπρου» καὶ νὰ χαρίσῃ στὸ λαό της λύτρωσι καὶ ἐλευθερία».

Ἡ ἀποκαλυπτικὴ φράσις τοῦ Εὐαγγελίου «οὗ γὰρ εἰσι δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμι ἐν μέσῳ αὐτῶν», ἐνέπνευσε τὸν προϊστάμενο τῆς Ἀδελφότητος θεολόγων «Ζωή» π. Ἠλίαν Μαστρογιαννόπουλον στὴν πυκνὴ καὶ ἐμπεριστατωμένη εἰσήγησί του. Παλμώδης καὶ ἡ προσφώνησις τοῦ ἐκπροσωποῦντος τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο. Ἐγκάρδιος ὁ χαιρετισμὸς τοῦ καθηγητοῦ τῆς Νομικῆς κ. Ράμμου, ποὺ ἐκ μέρους τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν προσεφώνησε τοὺς συνέδρους. Ἐνισχυτικοὶ καὶ οἱ λόγοι τοῦ κοσμήτορος τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Μωραΐτη. Εἰλικρινής, ἁπλοῦς, ἀνεπιτήδευτος ὁ χαιρετισμός, ποὺ ἀπηύθυνεν ἐκ μέρους τῶν διωκομένων Ἑλλήνων τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὁ παλαίμαχος διευθυντὴς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Χάλκης κ. Παναγιωτίδης. Ἕνας θαλερὸς πρεσβύτης, ποὺ ξεπέρασε τὸν πειρασμὸ τοῦ γήρατος, χαιρετᾷ τοὺς ἐργάτες τῆς Ἐκκλησίας. Ἀλλὰ πίσω ἀπὸ τὸν χαιρετισμὸ αὐτὸ ἐκρύβετο ἡ βαθειὰ καὶ πολυκύμαντη ζωὴ ἑνὸς ἀγωνιστοῦ!

* * *

Ἀπὸ τὶς ἐργασίες τοῦ Συνεδρίου ὑπογραμμίζομε τὶς εἰσηγήσεις: α) Τοῦ Ἐπισκόπου Μελόης κ. Αἰμιλιανοῦ: «Ἡ Ἁγία Γραφὴ εἰς τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν», β) Τοῦ θεολόγου κ. Ι. Καλτέκη: «Ἡ Ἁγία Γραφὴ καὶ ἡ κατὰ Χριστὸν οἰκοδομή μας», γ) Τοῦ ἀρχιμ. κ. Δημ. Τρακατέλλη: «Τρόποι μελέτης Ἁγίας Γραφῆς», δ) Τοῦ ὑφηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ. Γ. Μαντζαρίδου: «Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ οἱ Πατέρες» καὶ ε) Εὐκαιρίες ἁγιογραφικῆς μελέτης τῶν συνέδρων ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ. Σάββα Ἀγουρίδη. Βασικὸ εἰσαγωγικὸ ὑλικὸ γιὰ τὸ συνέδριο ἦσαν οἱ εἰσηγήσεις τοῦ θεολογικοῦ σεμιναρίου Θεσσαλονίκης ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ καθηγητοῦ κ. Ἀγουρίδου.

Κεντρικὴ γραμμὴ ὅλων τῶν εἰσηγήσεων ἡ πρωταρχικὴ ὀρθόδοξος ἄποψις, ὅτι τὸ Ἅγιον Πνεῦμα εἶναι ὁ ἀσφαλὴς ἑρμηνευτὴς τῆς Βίβλου. Καὶ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ εὑρίσκεται ἐν τῇ λατρευούσῃ κοινότητι. Συνεπῶς, μὲ τὴν Ἐκκλησία καὶ στὴν Ἐκκλησία πρέπει νὰ μελετηθῇ ἡ Ἁγία Γραφή. Ἔξω ἀπὸ τὴν Κιβωτὸ τῆς Σωτηρίας ἡ Γραφὴ καταντᾷ ἕνα εὐσεβιστικὸ ἀνάγνωσμα, ἀνίκανο νὰ ἐπιδράσῃ στὴ ράθυμο φύσι μας. Μέσα στὴν Ἐκκλησία ὅμως γίνεται πηγὴ μυστηρίων τοῦ Θεοῦ! Εἶναι ἱκανὴ «τὸ ἀρχαῖον κάλλος ἀναμορφώσασθαι».

Καὶ ἐκλήθησαν οἱ σύνεδροι γιὰ καινούργιο ξεκίνημα ἐπάνω στὴν ἐπικίνδυνο καὶ ἀμφίβολο ἐπιφάνεια τῆς κυμαινομένης καὶ μαινομένης θαλάσσης τοῦ Παρόντος μὲ τὴν δύναμι τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ. Ἐκλήθησαν σὲ ἐποχή, παλλομένη ἀπὸ κοινωνικὰ συνθήματα, νὰ ἐπικαιροποιήσουν τὸ αἰώνιο μήνυμα τῆς Γραφῆς. Ἐκλήθησαν νὰ ἀποδείξουν καὶ νὰ ἀπαντήσουν στὶς προκλήσεις τῆς ἐποχῆς ἔργῳ καὶ λόγῳ, ὅτι «ζῶν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ».

ΣΤΑΥΡΟΣ Σ. ΣΕΡΕΤΗΣ

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΟΝ
"ΑΙΚ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ,,
ΠΛΗΡΕΣ
ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΕΙΟΝ
ΚΑΙ ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟΝ
ΚΟΡΙΝΘΟΥ 139 — ΤΗΛ. 58—92

ΓΟΝΕΙΣ,

Αἱ ἐγγραφαὶ πλησιάζουν. Προσέξατε σὲ ποιὸν θὰ ἐμπιστευθῆτε τὴν μόρφωσιν τῶν παιδιῶν σας, διότι, ὡς γνωστόν, τόσον τὸ Νηπιαγωγεῖον, ὅσον καὶ τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον θέτουν τὰς βάσεις, διὰ τὴν πρόοδον.

Τὸ ἐπὶ τῆς ΟΔΟΥ ΚΟΡΙΝΘΟΥ 139 διδακτήριόν μας, μὲ τὰς ἡλιολούστους καὶ ὑγιεινὰς αἰθούσας, τὴν εὐρυτάτην αὐλήν, τὴν εὐχάριστον θέαν, αἱ ἀπόλυτοι ἐπιτυχίαι τῶν μαθητῶν μας εἰς τὰ γυμνάσια μᾶς ἐπιτρέπουν νὰ ζητήσωμεν νὰ μᾶς ἐμπιστευθῆτε τὴν μόρφωσιν τῶν παιδιῶν σας καὶ κατὰ τὸ νέον σχολικὸν ἔτος.

Ἐγγράψατε τὰ παιδιά σας εἰς τὸ Σχολεῖον μας, διὰ νὰ ἐπιτύχετε τὴν μόρφωσίν των, μέσα εἰς ἕνα οἰκογενειακὸν περιβάλλον μὲ ἐπίβλεψιν πατρικὴν καὶ Ἑλληνοχριστιανικὴν ἀγωγήν.

Αὐτοκίνητα καινουργῆ μεταφέρουν τοὺς μαθητάς μας.

(ΕΚ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ)

ΤΡΙΑΝΤΕΙΟΣ
ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ
ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ
ΣΧΟΛΗ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

1) Αἱ ἐγγραφαὶ τῶν μαθητῶν ἄρχονται τὴν 15ην Σεπτεμβρίου 1964 καὶ λήγουσι τὴν 10ην Ὀκτωβρίου 1964.
2) Αἱ αἰτήσεις πρὸς εἰσαγωγὴν μαθητῶν εἰς τὰ Τμήματα εἰδικοτήτων ΗΛΕΚΤΡΟΤΕΧΝΙΑ καὶ ΜΗΧΑΝΟΤΕΧΝΙΑ γίννοται δεκταὶ ἀπὸ τῆς 20ῆς Σεπτεμβρίου 1964 μέχρι καὶ τῆς 30ῆς Σεπτεμβρίου 1964.
3) Αἱ πάσης φύσεως ἐξετάσεις (ἀνεξετάσεις, κατακτήριοι κλπ.), ἄρχονται τὴν 20ὴν Σεπτεμβρίου 1964.

Ἐπὶ πάντων τῶν ἀνωτέρω πληροφορίαι, προγράμματα κλπ., ἐν τῷ Διδακτηρίῳ τῆς Σχολῆς (τέρμα ὁδοῦ Ἰωνίας) καθ' ἑκάστην καὶ ὥραν 6—9 μ. μ.

Ἐν Πάτραις τῇ 6 Σεπτεμβρίου 1964
(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως τῆς Σχολῆς)

ΚΟΜΠΡΕΣΣΕΡ
Μισθοῦται ἀεροσυμπιεστὴς (τρακτὲρ κομπρεσσὲρ) μιᾶς ἀεροσφύρας τύπου
STEYR
ΤΕΧΝΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΧΡΗΣΤ. ΗΛ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΥ
ΤΗΛ. 54—72 — ΠΑΤΡΑΙ
ΔΗΜ. ΒΟΤΣΗ 53 Α

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΑ
ΣΩΤΗΡΧΟΠΟΥΛΟΥ
ΠΑΠΑΦΛΕΣΣΑ — ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ — ΤΗΛ. 27—77

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινοῦται, ὅτι ἀπὸ τοῦ νέου σχολικοῦ ἔτους θὰ λειτουργήσουν κεχωρισμένως τμήματα διὰ μαθητάς, προοριζομένους δι' ἀνωτάτας σπουδὰς καὶ ἐπομένως διὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἀπολυτηρίου.

Οἱ μαθηταί, οἵτινες θὰ φοιτήσουν εἰς τὰ εἰδικὰ τμήματα τοῦ γυμνασίου μας, θ' ἀπαλλαγοῦν φροντιστηριακῶν ἐξόδων μελλοντικῶς, διότι ἡ κατάρτισις θὰ εἶναι πλήρης ὑπὸ τοῦ ἀρίστου καὶ μὲ μακρὰν φροντιστηριακὴν πεῖραν διδακτικοῦ προσωπικοῦ.

ΕΓΓΡΑΦΑΙ — ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ καθ' ἑκάστην 8—12.30 καὶ 5.30 — 8 μ.μ.

(ΕΚ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ)